

Blaženosti,
Bratři v biskupské službě,
Drazí přátelé!

„Milost vám a pokoj kéž se rozhojní poznáním Boha a Ježíše, našeho Pána“ (2 Petr 1,2). Úryvek z listu svatého Petra, který jsme slyšeli, vyjadřuje dobře velkou touhu, kterou dlouho nosím v srdci. Děkuji za vaše vřelé přijetí, srdečné díky za vaši tak hojnou účast na tomto podvečerním setkání! Děkuji jeho blaženosti, patriarchovi Béchara Boutros Raïovi za jeho úvodní slova, mons. Georges Bou Jaoudéovi, arcibiskupovi z Tripoli a mons. Elie Haddaovi, řecko-melchitskému arcibiskupovi ze Sidónu, jakož i dvěma mladým lidem, kteří mne vítali vašim jménem. «*Salami ò-tikum!*» - „Svůj pokoj vám dávám,“ říká nám Ježíš Kristus.

Drazí přátelé, žijete dnes v té části světa, kde se narodil Ježíš a rozvinulo se křesťanství. Je to velká pocta! A je to výzva k věrnosti, lásce k vaší zemi a především k tomu, abyste byli svědky a posly Kristovy radosti, protože víra předávaná apoštolů vede k plné svobodě a radosti, jak dosvědčilo tolik svatých a blahoslavených této země. Jejich poselství osvěcuje všeobecnou církev. A nadále může osvěcovat vaše životy. Mnozí z apoštolů a svatých žili v pohnutých dobách a víra byla zdrojem jejich odvahy a jejich svědectví. Z jejich příkladu a z jejich přímluvy čerpejte inspiraci a oporu, kterých máte zapotřebí!

Znám těžkosti vašeho každodenního života způsobené nedostatkem stability a bezpečnosti, obtíže nalézt práci i pocity osamění a marginalizace. V neustále se měnícím světě jste konfrontováni s mnohými a vážnými výzvami. Ani nezaměstnaností a nejistotou se však nesmíte nechat pohnout k přijetí „hořkosladkého“ údělu emigranta, přinášející vykořeněnost a odcizení výměnou za jistější budoucnost. Máte být protagonisty budoucnosti svojí zemí a zaujmout svoje místa ve společnosti a v církvi.

Máte privilegované místo v mém srdci a v církvi, protože církev je stále mladá! Církev k vám chová důvěru. Počítá s vámi. Budte v církvi mladí! Budte mladí s církví! Církev potřebuje vaše nadšení a vaši kreativitu! Mládí je etapou, ve které se očekávají velké ideály, a dobou studia, osvojování si profese a příprav na budoucnost. Je to důležité a vyžaduje to čas. Hleďte to, co je krásné, a zkoušejte dělat to, co je dobré! Dosvědčujte velikost a důstojnost svého těla, které „je pro Pána“ (1 Kor 6,13). Mějte jemnocit a přímočarost čistého srdce! Ve šlépějích blahoslaveného Jana Pavla II. vám opakuji: „Nemějte strach. Otevřete svého ducha a své srdce Kristu!“ Setkání s Ním „otevřít před životem nový obzor a dává mu rozhodující zaměření“ (*Deus caritas est*, 1). V Ném naleznete sílu a odvalu jít vpřed po cestách svého života, překonávat obtíže a útrapy. V Ném naleznete zdroj radosti. Kristus vám říká «*Salami ò-tikum!*». Tady spočívá pravá revoluce zahájená Kristem, revoluce lásky.

Nynější frustrace vás nesmějí odvádět do ústraní paralelních světů jakými jsou mimo jiné drogy každého typu či politováníhodná pornografie. Pokud jde o sociální sítě, mohou být zajímavé, ale snadno dokáží strhnout k závislosti a ke směšování skutečnosti s realitou virtuální. Hleďte a žijte vztahy oplývající pravým a ušlechtilým přátelstvím. Uskutečňujte iniciativy, které dávají smysl a kořeny vašemu životu a odporují málkosti a snadnému konzumismu! Rovněž jste vystaveni pokušení peněz, této tyranské modle, která zaslepuje, ba škrtí člověka a jeho srdce. Příklady, které vás obklopují, nejsou vždy nejlepší. Mnozí zapomínají na Kristovo tvrzení, že nelze sloužit Bohu a mamonu (srov. Lk 16,13). Hleďte dobré učitele, duchovní vůdce, kteří dovedou ukazovat cestu zralosti, vyhybat se tomu, co je klamné, zdánlivé a lživé.

Budte nositeli Kristovy lásky! Jak? Obráťte se bezvýhradně k Bohu, Jeho Otci, který je měřítkem toho, co je spravedlivé, pravé a dobré. Rozjímejte Boží Slovo! Objevujte zajímavost a aktuálnost evangelia. Modlete se! Modlitba a svátosti jsou jisté a účinné prostředky, jak být křesťany „zakoreněnými v Kristu a utvrzenými ve víře“ (Kol 2,7). *Rok víry*, který začne, bude příležitostí k objevení pokladu víry obdržené křtem. Můžete prohlubovat její obsah studiem Katechismu, aby vaše víra byla živá a žitá. Pak se pro druhé stanete svědky lásky Kristovy. V Ném jsou všichni lidé našimi bratry. Všeobecné bratrství, které uskutečnil na kříži, odívá revoluce lásky zářivým a náročným světlem. „Milujte se navzájem: jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy“ (Jan 13,34). To je Ježíšova závěť a znak křesťana. To je opravdová revoluce lásky!

Kristus nás tedy vybízí, abychom jednali jako On, přijímali druhého bez výhrad, i když patří do jiné kultury, náboženství či jiného národa. Udělat mu místo, respektovat ho a být k němu hodní vždycky obohacuje a umocňuje lidstvo Pánovým pokojem. Víím, že se mnozí z vás podílejí na různých aktivitách pořádaných farnostmi, školami, hnutími a sdruženími. Je krásné nasazovat se s druhými a pro druhé. Žít společně chvíle přátelství a radosti umožňuje odolávat zárodkům rozdělení, které je třeba vždycky odmítat! Bratrství je předzvěstí Nebe! A povoláním Kristova učedníka je, aby byl „kvasem“ těsta, jak říká svatý Pavel: „Malý kousek kvasu prokvasí celé těsto“ (Gal 5,9). Budte posly evangelia života a hodnot života. Odvážně odporujte všemu, co jej neguje: interrupcím, násilím, odmítání a pohrdání druhými, nespravedlnosti a válce. Budete-li takto jednat, rozšíříte kolem sebe pokoj. Nejsou snad „tvůrci pokoje“ těmi, které nakonec obdivujeme nejvíce? Není snad pokoj drahocenným dobrem, po kterém touží celé lidstvo? Není snad pokojný svět tím, co v nejhlubším nitru chceme pro sebe a pro druhé? «*Salami ò-tikum!*» řekl Ježíš. On přemohl zlo nikoli pomocí jiného zla, ale tím, že jej vzal na Sebe a zničil jej na kříži láskou žitou až do konce. Objevit opravdu odpuštění a Boží milosrdenství, vždycky umožňuje začít nový život. Není snadné odpustit. Boží odpuštění však dává sílu k obrácení a radost odpustit. Odpuštění a smíření jsou cesty pokoje a otevírají budoucnost.

Drazí přátelé, mnozí z vás se více či méně vědomě zajisté ptají: Co ode mne očekává Bůh? Jaký je Jeho plán se mnou? Nechtěl bych hlásat světu velikost Jeho lásky skrze kněžství, zasvěcený život nebo manželství? Možná, že mne Kristus volá, abych jej následoval blížeji? Přijímejte tyto otázky s důvěrou. Najděte si čas o nich uvažovat a prosit o světlo. Odpovězte na pozvání a oběťte každý den Tomu, který vás volá, abyste byli Jeho přáteli. Snažte se následovat srdcem a velkoryse Krista, který nás z lásky vykoupil a každému z nás dal život. Poznáte nečekanou radost a plnost! V odpovědi na vlastní povolání Kristem spočívá tajemství pravého pokoje.

Včera jsem podepsal apoštolskou exhortaci *Ecclesia in Medio Oriente*. Tento list je určen také vám, drazí mladí lidé, jakož i celému Božímu lidu. Čtěte jej pozorně, rozjímejte jej a uvádějte ve skutek. K tomu vám na pomoc připomínám slova svatého Pavla Korinťanům: „Naším listem jste vy! Máme ho vepsaný do srdce, všichni lidé ho znají a mohou číst. Je to očividné, že jste Kristovým listem, který jsme my vyhotovili. Není však napsán inkoustem, ale Duchem živého Boha, ne na deskách kamenných, ale na jiných deskách: v lidských srdcích“ (2 Kor 3,2-3). Také vy, drazí přátelé, můžete být živým Kristovým listem. Tento list nebude psán perem na papíře. Bude to svědectví vašeho života a vaší víry. Takto odvážně a s nadšením dáte na srozuměnou kolem sebe, že Bůh chce štěstí všech lidí bez rozdílu a že křesťané jsou Jeho služebníky a věrnými svědky.

Mladí Libanonci, vy jste nadějí a budoucností své země. Vy jste Libanon, pohostinná a přívětivá země s neslýchanou schopností se přizpůsobit. A nemůžeme v této chvíli zapomenout na miliony lidí, kteří tvoří libanonskou diasporu a kteří udržují pevné vztahy se svojí vlastí. Mladí Libanonci, buďte pohostinní a otevření, jak to od vás žádá Kristus a jak vás to učí vaše země.

Chtěl bych nyní pozdravit mladé muslimy, kteří jsou dnes večer s námi. Děkuji vám za vaši účast, která je velmi důležitá. Vy jste spolu s mladými křesťany budoucností této krásné země i celého Blízkého východu. Snažte ji vytvářet společně! A až budete dospělí, žijte nadále ve svornosti a jednotě s křesťany. Krása Libanonu totiž spočívá v této pěkné symbióze. Je zapotřebí, aby celý Blízký východ pohledem na vás pochopil, že muslimové a křesťané, islám a křesťanství, mohou žít společně bez nenávisti, v úctě k náboženskému vyznání každého a vytvářet tak společně svobodnou a lidskou společnost. Dověděl jsem se, že jsou mezi námi také mladí lidé ze Sýrie. Chci vám říci, že obdivuji vaši odvahu. Řekněte u vás doma, příbuzným a přátelům, že Papež na vás nezapomíná. Říkejte všem okolo, že Papež je zarmoucen vašim utrpením a vašim smutkem. Nezapomíná na Sýrii ve svých modlitbách a ve svých starostech. Nezapomíná na trpící obyvatele Blízkého východu. Je čas, aby se muslimové a křesťané sjednotili a ukončili násilí a války.

Závěrem se obraťme k Marii, Matce Pána, Naší Paní Libanonu. Shůry vrcholku v Harisse vás ochraňuje a doprovází, a jako matka bdí nad všemi Libanonci a mnoha poutníky, kteří přicházejí ze všech stran, aby jí svěřili svoje radosti a bolesti! Panně Marii a blahoslavenému Janu Pavlu II., který tuto zem navštívil přede mnou, svěřme dnes večer životy vaše a všech mladých z Libanonu a z ostatních zemí, zvláště ty, kteří trpí násilím či osamělostí a kteří potřebují útěchu. Bůh vám všem žehnej. A nyní se všichni společně pomodleme: «*A salamou á-laiki ya Mariam...*» (Zdrávas Maria,..).

Přeložil Milan Glaser, Radio Vaticana